

Margo Schrama is van huis uit verpleegkundige. Sinds 1997 is zij werkzaam in het Ita Wegmanhuis in Amsterdam, waar zij als zelfstandig verpleegkundige uitwendige therapie geeft.

Margo volgde de opleiding HBO-V aan de Hogeschool Holland. In 1993 koos zij voor de voortgezette opleiding Verpleegkunde vanuit de antroposofie bij stichting Plegan. Tijdens deze opleiding ervoer Margo voor het eerst dat mens- en wereldbeeld op elkaar aansloten en dat alles met alles te maken heeft. Na de opleiding bij stichting Plegan werkte ze in de Lucaskliniek in Zwitserland met kankerpatiënten. Daarnaast volgde zij een opleiding biografiewerk. Zij werd in 1997 gevraagd om haar praktijk voor uitwendige therapie op te zetten in het Ita Wegmanhuis.

Uitwendige therapie is een onderdeel van de antroposofische verpleegkunde waarbij een medicament, bijvoorbeeld etherische olie, via de huid wordt toegediend. Dat gebeurt door middel van kompressen, wikkels of ritmische inwrijvingen. Een inwrijving is een zachte 'massage' waarbij het hele lichaam ingewreven wordt. Bij deze uitwendige therapie spelen niet alleen het waarnemen van het medicament maar ook het aanraken een rol. De inwrijving heeft een omhullende werking en wordt in een rustige omgeving gegeven. Het is gebruikelijk na de behandeling warm ingepakt een half uur te rusten. Margo's cliënten zijn mensen met allerlei ziektebeelden. Vaak hebben ze ernstige vermoeidheidsklachten, een depressie of een burn-out.

Wat deze manier van werken onderscheidt van de reguliere verpleegkunde is de visie van waaruit er gewerkt wordt. Omdat er in de opleiding enerzijds veel informatie wordt gegeven over het antroposofische mens- en wereldbeeld en je daarnaast het vakgebied vanuit een fenomenologische invalshoek leert waarnemen, ga je gegevens op een andere manier bekijken en met elkaar in verband brengen, aldus Margo.

In gesprekken die zij met haar cliënten voert, kijkt zij samen met hen naar de situatie waarin zij zich bevinden. De kunst is om samen met de cliënt tot een hulpvraag te komen waarbij de cliënt vanuit een actieve houding onderzoekend kan kijken naar het waarom en hoe nu verder nadat hem of haar iets is overkomen. Wat ga ik met dit gegeven in mijn leven doen?' Door deze vraag te stellen komt de nadruk op de eigen verantwoordelijkheid te liggen.

De cliënt ervaart de aandacht die hij tijdens de therapie krijgt over het algemeen als het belangrijkste. Margo is zelf steeds op zoek naar hoe, waar en waarmee ze iemand kan helpen. Dit heeft volgens haar met waarnemen te maken. Binnen de opleiding van stichting Plegan lag de nadruk daar al op: aandachtig leren waarnemen.

Margot: "Door het waarnemen meer te oefenen, word je vanzelf aandachtiger. De cliënt ervaart dit: 'Ik word waargenomen'. Daar gaat het om."

27 oktober 2008